

له بـلاو کراوهکانی مـالـپـهـرـی بـهـهـشـت

وهـلامـ دـانـهـ وـهـ دـیـ پـرـسـیـارـیـ خـوـشـکـانـ

وهـلامـیـ هـهـ مـوـوـ گـوـمـانـ وـ بـیـانـوـیـ نـهـ وـ خـوـشـکـانـهـیـ
کـهـ بـاـلـاـ پـوـشـ نـیـنـ

نوـسـیـنـیـ

مـ. صـلـاحـ الدـینـ عـبـدـالـکـرـیـمـ

۱۴۳۳ ک / ۲۰۱۱ ز

چـاـپـیـ دـوـوـهـمـ

مالـپـهـرـیـ بـهـهـشـتـ

ba8.org

مالـپـهـرـیـکـیـ ئـیـسـلـامـیـ زـانـسـتـیـ پـهـ روـهـ دـهـبـیـ یـهـ وـ لـهـ بـیـتـنـاـوـ بـلـاـوـکـرـدـنـهـ وـهـیـ نـهـ وـ ئـیـسـلـامـهـیـ کـهـ سـهـلـهـفـیـ
صالـحـ -ـ پـیـغـمـبـرـیـ خـواـ (صـلـیـ اللـهـ عـلـیـهـ وـسـلـمـ) وـ هـاـوـهـلـانـیـ (رـضـیـ اللـهـ عـنـهـمـ) لـهـسـهـرـیـ بـوـونـ -ـ
وـهـ سـهـرـ بـهـ هـیـجـ گـرـوـپـ وـ لـایـهـنـیـکـیـ حـیـزـبـیـ نـیـهـ.

مالپه‌ری به‌ههشت

ئەو کتىب و بابەت و لېكۆلىنەوە شەرعىيانە بلاو دەكتەوە كە دېنە ھۆى:

۱. شارەزاکىرنى موسولمانان و پەروەردەكىرنىان لەسەر رىيگا راستەكەى ئىسلام، ئەمەش دەستەبەر دەبىي بە گەرانەوە بۆ پەيپەرە رەسەنە كەى ئىسلام، كە بىرىتى يە لە قورئان و سوننەت، بە تىيگەشتىنى پېشىن و پېشەوايانى ئومەمەت.

۲. پاڭ كەردىنەوە بىرباواھەر و رەوشتى موسولمانان، لە دىارەدە كانى شىرك و كوفر و تاوان.

۳. پالاوتىن و تەصفىيەكىرنى ئايىنى ئىسلام لە بىدۇھە و بۆچونە داھىنراوه كان.

۴. وریا كەردىنەوە موسولمانان لە شوينەوارى خراپى ڕیوايىتە لواز و ھەلبەستراوه كان.

۵. پتەو كەردىنى برايەتى يە كى راستەقىنە لەسەر بناگە فراوانە جىنگىرە كەى ئىسلام و نەھىشتن و كەمكەردىنەوە دەمارگىرى مەزھەبى و حىزبى.

ئامانچمان:

ئاشناكىرنى كۆمەلگايە لە ئىسلامى رەسەن و دروستكىرنى تاڭ و كۆيەتى بۆ تىيگەشتىن لە سەرچاوه كانى كە بىرىتىن لە قورئانى پىرۆز و سوننەتى صەھىح و ئاشكراكىرنى ئەو شتانەي كە نامۇن بە ئىسلام و خراونەتە نىيويەوە بە چەندىن دەستەوازە دەنگ و رەنگ و نوسراوى لە بوارە كانى بىرباواھەر و رەوشت و ئاكار و پەروەردە و زانست و پىشىكى و گەشەي كۆمەللايەتى.

خودايىه داوات لى دەكەين دامەزراومان بىكەيت ، و تەوفىقمان بىدەيت بۆ ھەر كار و گۇفتارىكى جوان و چاڭ بەو شىۋىيەيى كە خۆت لىنى ۋازىت.

ستافى مالپه‌ری به‌ههشت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پیشہ کی:

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ تَحْمِدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنفُسِنَا وَسَيِّنَاتِ أَعْمَالِنَا مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلٌّ لَهُ وَمَنْ يُضْلِلْ فَلَا هَادِي لَهُ وَأَشْهُدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهُدُ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَتَقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقْوَاهُ، وَلَا مُؤْمِنٌ إِلَّا وَأَنْتُمُ مُسْلِمُونَ ﴾ ١٢ سُورَةُ آلِ عِمْرَانَ

﴿يَأَيُّهَا الْأَنَاسُ أَتَقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَجْهٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَ مِنْهَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً

وَأَتَقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا ﴾ ١٧ سُورَةُ التَّسَاءُ

﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَتَقُوا اللَّهَ وَقُلُولًا قَوْلًا سَدِيدًا ﴾ ٧٠ سُورَةُ الْأَخْرَابِ

أَمَّا بَعْدُ... فَإِنَّ أَصْدَقَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ وَأَحْسَنَ الْهُدْيِ هُدْيُ مُحَمَّدٍ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَشَرَّ الْأُمُورِ مُحَدَّثًا ثُمَّ وَكُلَّ حُمَدَةٍ بِدُعْيَةٍ وَكُلَّ بِدُعْيَةٍ صَلَالَةٌ وَكُلَّ صَلَالَةٍ فِي النَّارِ.

پاش ئەوی کە شەیتان سەرپیچى فەرمانى خواي گەورەيى كرد، خواي گەورە لەپەھمەتى خۆى دەرى كرد، ئەویش بەلېنى دا كەوا كەم تەرخەمى نەكەت لەفريودان و لەپى دەركەرن و گومپاکىدىنى بەندەكان، وەسوىيىدى خوارد بە خواي گەورە كەدەبىت ھەمووييان گومپا بکەم تەنها بەندە دىلسۆزۇ نىھەت پاكو خواپەرسىتەكان نەبىت كەتوانى بەسەر ئەواندا نىھەو ئەوان خۆيان يەكلا كردىتەوە

۸۲ بو خواي گهوره، خواي گهوره ده فه رموويت: ﴿ قَالَ فَبَعَرَّ نَكَ لَأَعْوَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخَلَّصِينَ ﴾ (ص: ۸۲ - ۸۳)

بويه هه موو ريگاو هوكاريکي گرته بهر بو ئم مه بهسته، بونمونه پيغه مبهر (عليه السلام) ده فه رموويت:

«إِنَّ الشَّيْطَانَ قَعَدَ لِابْنِ آدَمَ بِطَرِيقِ الْسَّلَامِ فَقَالَ لَهُ تَسْلِمُ وَتَدْرُ دِينَكَ وَدِينَ آبَائِكَ فَعَصَاهُ فَأَسْلَمَ فَغَفَرَ لَهُ فَقَعَدَ لَهُ بِطَرِيقِ الْهِجْرَةِ فَقَالَ لَهُ تَهَاجِرُ وَتَدْرُ أَرْضَكَ وَسَمَاءَكَ فَعَصَاهُ فَهَاجَرَ فَقَعَدَ لَهُ بِطَرِيقِ الْجِهَادِ فَقَالَ لَهُ تُجَاهِدُ وَهُوَ جَهَدُ النَّفْسِ وَالْمَالِ فَتَقْتَلُهُ فَتُنْكِحُ الْمَرْأَةُ وَيُقْسِمُ الْمَالُ فَعَصَاهُ فَجَاهِدَ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَمَنْ فَعَلَ ذَلِكَ فَمَا تَكَانَ حَقًّا عَلَى اللَّهِ أَنْ يُدْخِلَهُ الْجَنَّةَ أَوْ فُتِلَ كَانَ حَقًّا عَلَى اللَّهِ أَنْ يُدْخِلَهُ الْجَنَّةَ وَإِنْ غَرِقَ كَانَ حَقًّا عَلَى اللَّهِ أَنْ يُدْخِلَهُ الْجَنَّةَ أَوْ وَقَصَّتْهُ ذَابَّةٌ كَانَ حَقًّا عَلَى اللَّهِ أَنْ يُدْخِلَهُ الْجَنَّةَ » (صحيح ابن حبان: ج ۱۰ / ص ۴۵۳ ، وصححه الشيخ الألباني في صحيح الجامع الصغير: رقم: ۱۶۵۲).

واته: (شهيتان له سهره موو ريگاکانى چاکه و خواپه رستى بو مرؤفه داده نيشييت و پيي پييده گريي سهره تا كده يه وييت موسلمان بىت، شهيتان پيي ده لىت ئا يه موسلمان ئه بىت و واز له دينى خوت و باو باپيرانت دينييت؟ جا مرؤفه سه رپيچى شهيتان ده كات و موسلمان ده بىت، و كده يه وييت كوش بكات له ولاتى كافرانه وه بو

ولاتی موسلمانان دیسان شەيتان پىی پى دەگریت و گومانى بۆ دروست دەکات و پىی دەلیت ئایە كىچ دەكەيت و واز لەمال و زھوی و ئاسمانت دىنیت ؟

پاشان مروق بەقسەی شەيتان ناکات و كۆچ دەکات .پاشان ئەم مروقە دەيەویت لەپىتىا خواى گەورەدا جىهاد بکات، شەيتان لىرەشدا پىی پىدەگریت و گومانى بۆ دروست دەکات و پىی دەلیت ئایە جىهاد دەكەيت تابكۇزىيەت و خىزانەكەت لەپاش خۆت شۇو بکاتەوە مىراتىيەكەت دابەش بىرىت ؟ ! نەكەيت جىهاد بکەيت پاشان ئەم مروقە بەقسەی ناکات و جىهاد دەکات، جا ھەركەسىك سەرپىچى شەيتان بکات و بەقسەی نەکات بەم شىۋازەو ئەم كارانە ئەنجام بىدات بۆ خواى گەورە، ئەوە خواى گەورە بەحەقى دانادە لەسەر خۆى كەبىکاتە بەھەشتەوە .

ھەروەها پىشەوا "ابن القيم" پەحەمەتى خواى لىبىت دەفەرمۇویت: ((شەيتان بۆ گومرا كىردىنى مروق ھەموو پىگاو شىۋازىكى لەگەلدا بەكار دىنیت، سەرەتا ھەولۇ دەدات تۇوشى شەرىك بېياردانى بکات، ئەگەر ئەو كەسە يەخواپەرسىت بۇو بەقسەی شەيتانى نەكىدو شەرىكى بۆ خوا دانەنا، ئەوا ھەولۇ دەدات تۇوشى بىدۇھە بکات، جا ئەو كەسە ئەگەر پەيوهىست بىت بە سوننەتەوە بىدۇھە نەکات و سەرپىچى شەيتان بکات، ئەوە ھەولۇ دەدات تۇوشى تاوانە گەورەكانى بکات، جا ئەو كەسە ئەگەر بەقسەی نەكىد، شەيتان ھەولۇ دەدات تۇوشى تاوانى بچوکى بکات، ئەگەر زۆر خواپەرسىت و لە خوا ترس بۇو ھەر بەقسەی نەكىد ئەوا ھەولۇ دەدات بەشتى موباحەو سەرقالى بکات تاسەر قالى پەرسىن و كارى چاکە

نەبیت و پاداشت وەرنەگریت، جا ئەگەر بەقسەی شەيتانى نەکرد ئەوا هەولە دەدات سەرقاڭى بکات بەو كەدوانەى كەمەتى پاداشتى لەسەرە نەك ئەو كەدوانەى كەپاداشتى نۆرى لەسەرە».

بەم شىوازە شەيتان لەھەولەو تىكۈشانى بىٰ ووچان دايە تا نۆرتىرىن كەس لەگەل خۆيدا بکاتە ناو ئاڭرى دۆزەخەوە و لەدونياشدا بەدېختيان بکات، جازۇر كەس ھەيە ھەر لەقۇناغى يەكەمدا تەسلیم بەشەيتان دەبىت و شەرىك بۆ خوا دادەنېت و دۆزەخ بەھەميشەيى بۆخۆى مسوڭگەر دەكەت و بەھەشت لەسەر خۆى ھەرام دەكەت و كەدوەكەن بەتال دەكەتەوە .

وە نۆر كەسى تر لە قۇناغى دووهەمدا چۆك بۆ شەيتان دادەدەن و گۈزىايەلى دەكەن و پشت لەسۈونەتى پىيغەمبەر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دەكەن و غەرقى ناو بىدۇھە دەبن،

وە نۆر كەسى تر لە قۇناغى يەكەم دووهەم پزگارى دەبىت و يەخواپەرسىتە لەسەر سوننەتە، بەلام لەقۇناغى سىيىم تىك دەشكىت و تۈوشى تاوانى كەورە دەبىت و شايەنلى سزاي خواى گەورە يان نەفرەتى خواى گەورە يان غەزەبى خواى گەورە يان بىبەرى بۇنى پىيغەمبەرى خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دەبىت، يەكىك لەو تاوانە گەورانەى كە ئافرەتانيكى يەكجار نۆر وەلامى شەيتانيان داوهەتەوە و سەرپىچى فەرمانى خواو پىيغەمبەرەكەي (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دەكەن وەخۆيان رۇوبەرۇوی نەفرەتى خواى گەورە و سزاي ئاڭرى دۆزەخ دەكەن وە بىتى يە: لە خۆدانەپوشىنيان و

دَه رَخْسَتْنِي جَوَانِي خَوْيَانْ بَوْ پَيَاوَانِي نَامِه حَرَهْ مَوْ نَهْ پَوْشِينِي پَوْشَاكِي شَهْرَعِي كَه
حِيجَابِه .

كَه لَهْ نَجَامِدَانِي ئَهْ مَتَاوَانَهْ گَهْ وَرَهْ يَهْ دَا شَهْيَتَانْ چَهْنَدَهْ هَا گُومَانْ وَشَوْبَهْهِي لَوازِي
بَوْ هِيَنَاؤنْ تَابِيَكِهْ نَهْ بَلَكَهْ بَهْ دَهْ سَتِيَانَهْ وَهْ بَوْ نَهْ پَوْشِينِي حِيجَابِه ، بَهْ لَامْ لَهْ رَاسِتِيَا
هَمُو بَيَانُوهْ كَانِيَانْ لَهْ مَالِي جَالِجَالُوكِه لَوازِتَرَهْ ، ئَيْمَهْ شِ لَيْرَهْ دَا بَهْ گُويَرَهِي تَوَانَأو
رَانِسَتِي كَه مَمَانْ هَوْلَمَانْ دَاوَهْ ئَهْ وَبَيَانُوهَانَهْ هَهَلْ بَوْهْ شِينِينِهْ وَهْ بَهْ بَلَكَهِي قَورِئَانْ
يَانْ سُونِنَهْ تِيَانْ عَهْقَلِي سَهْلِيمْ كَهْ يَهْ دَهْ گَرِيَتَهْ وَهْ لَهْ گَهَلْ قَورِئَانْ وَسُونِنَهْ تِدا ،
بَهْ ئَوْمِيَّدِي ئَهْ وَهِيَ كَه سَانِيَّكِي دَلْ زَيِنَدُو وَحَهْ قِ وَيِسَتْ سَوَودِي لَيَبِيَنِنْ وَبَكَهْ رِيَنِهْ وَهْ
بَوْ لَايِ خَوَايِ گَهْ وَرَهْ وَلَهْ خَهْ وَرِي غَهْفَلَهْ بَهْ ئَاكَابِيَنِهْ وَهْ ، تَاهِهِلِي تَهْ مَهْ نَيَانْ لَهْ دَهْ سَتِ
نَهْ دَاوَهْ وَفَرِيَايِ خَوَيانْ بَكَهْ وَنْ وَسَهْ رِيَّچِي نَهْ فَسِ وَشَهْيَتَانْ بَكَهْ نِ وَ گُويَرَاهِلِي خَوَاوِ
پَيَغَهْ مَبَهْرَهْ كَهِي (عَلَيْهِ السَّلَامُ وَسَلَّمَ) بَكَهْ نِ تَابِهِ خَتَهْ وَهَرُو ئَاسِوَودَهِ بَنْ لَهْ دَوْنِيَادَوْ بَهْ هَشَتِو
رَهْ زَامِهِ نَدِي خَوَايِ گَهْ وَرَهْ بَهْ دَهْ سَتِ بَيَنَنْ لَهْ رِقْذِي قِيَامِهِ تِدا كَهْ مَهْ بَهْ سَتِ وَ ئَاوَاتِو
ئَوْمِيَّدِي هَهْ مَوْوَمَانِهْ { خَوَايِ گَهْ وَرَهْ بَيَبَهْ شَمَانْ نَهْ كَاتْ لَيَّيِ } جَا ئَهْ وَهِيَ كَه حَهْ قِ وَ
رَاسِتِ بَيَتِ وَهْ پَيَكَابِيَتِمْ لَهْ خَوَايِ گَهْ وَرَهْ وَهِيَهْ وَهْ خَاوَهْنِي هَهْ مَوْوَهْ زَلَّ وَ
چَاكِهِيَهْ كَهِ ، وَهِئَهْ گَهِرِ لَهْ شَتِيَّكِدا هَهَلْمِ كَرِدِبِيَتِ وَنَهْ مَهْ پَيَكَابِيَتِ ئَهْ وَهْ لَهْ نَهْ فَسِ وَ
شَهْيَتَانِهِ وَهِيَهْ دِينِي خَوا لَيَّيِ بَيَّ بَهْ رِيَهْ وَ دَاوَايِ لَيَخْوَشِ بَوَونْ لَهْ خَوَايِ گَهْ وَرَهِ
دَهْ كَهْ مَخَوا لَهْ گَهْ وَرَهْ لَهْ هَهْ مَوْوَهْ لَاهِيَهْ كَمانْ خَوَشِبِيَتِ .

داواکارم لەخوای گەورە ئەم کارەو سەرجەم کارو ووتەکانى ترمان تەنھا لەبەر
پەزامەندى خوای گەورە بىت و بەشى ھىچ كەسىكى ترى تىدا نەبىت و لىمانى
وھرېگىت و بىكاتە توپشۇي قىامەتمان.

یەگەم:

لەوانە یە بلىيٰت ئەگەر حيچاب بپوشم گەرمام دەبىت بەتايىھەتى لەھا ويندا !!؟؟

وەلام: راستە پۆشىنى حيچاب لەھا ويندا زور گەرمە و ئافرەت ئازار دەدات، بەلام ئەگەر بىرىكەيتەوە كە جىبەجى كىرىنى فەرمانى پەروەردگارتە وچ پاداشتىكى گەورەي بۇ دانا وىت ئەو بىيگومان لەسەرت سووکى دەكەت، ھەروەھا بىرکەرنەوە لەئاگرى بلىيٰسە دارى دۆزەخ كە سووتەمەنەنە كەى خەلگە و بەردە: ﴿ وَقُوْدُھَا أَنَّا مُسْكَنٌ لَّا يَعْجَارُ ﴾ (البقرة: ٢٤) وەگەورە ترین ئاگر لە دونيادا بەشىكە لە حەفتا بەشى ئاگرى دۆزەخ عنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه): أَنَّ النَّبِيَّ (صلى الله عليه وسلم) قَالَ: (نَارٌ كُمْ هَذِهِ الَّتِي يُوقَدُ ابْنُ آدَمَ جُزْءًا مِنْ سَبْعِينَ جُزْءًا مِنْ حَرَّ جَهَنَّمَ). قَالُوا: وَاللَّهِ إِنْ كَانَتْ لَكَافِيَّةً يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: (فَإِنَّمَا فُضِّلَتْ عَلَيْهَا بِتِسْعَةِ وَسِتِّينَ جُزْءًا، كُلُّهَا مِثْلُ حَرَّهَا). (البخاري / بدع الخلق/ ٣٠٩٢]، وانظر حديث رقم : ٦٧٤٢ في صحيح الجامع الصغير).

ئەوە دىسان ئاسانى دەكەت لەسەرت، ھەروەھا بىرکەرنەوە لە نزىك بۇونەوەي خۆر لە ساھەي مەحشەر و عارەق كىرىنى خەلگى و نقووم بۇونيان لە ئارەقى خۆيان، وە بەرز بۇونەوەي ئارەقە كەش بە ئەندازەي ئەو تاوانانەيە كە مەرۋە لە دونيادا ئەنجامى دەدات، ئەوە دلىنیا دەبىت كە گەرمى دونيما زور ئاسانترە لەو گەرمى و ناخۆشىيانە

﴿ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ حَرَّاً لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ ﴾ (التوبه: ٨١) .

بۆیە پیویستە ئەم گومانەی شەیتان رەت بکەیتەوە بەقسەی نەکەیت پەلە بکەیت لەپۆشینى حىجاب و ئارام بگەرىت لەسەر گەرمى دونيا تاخوای گەورە بىپارىزىت لە گەرمى و گەپو بلىسەی ئاگرى دۆزەخ، چونكە پاداشتى خواى گەورە ھاوشيۇھى كىدارى مەرۆفە، گەرمى دونيا بچىزىت لەبەر رەزامەندى خوا ئەوا دلىيابە خواى گەورە لەگەرمى ئاگرى دۆزەخ دەتپارىزىت .

وەبزانە دەتونانىت ئارام بگەرىت لەسەر گەرمى دونيا بەلام ھەرگىز تواناى گەرمى ئاگرى دۆزەخت نىيە ! ! خواى گەورە ھەموو لايەكمان بىپارىزىت لىي .

٢٥٥

للهوانه یه بلیت زور گرانه له سه رم که حیجاب بیو شم؟

وَلَامْ: زَوْرٌ رَّاسِتَهُ بِهِ رَاسِتَهُ نَزْدِ قُورْسَهُ لَهُ سَهْرٌ نَّافِرَهُتُ كَهْ حِيَجَابْ بِبَقْشِيَّتْ وَبَبِيَّتْ
بِهِ بَالْأَبْوَشْ چُونَكَهْ شَهْيَتَانْ وَازْ لَهْ هِيَجْ كَهْ سَنَاهِيَّتْ بِهِ سَانَانِيْ وَلَامِيْ
فَهْ رَمَيَشْتَهْ كَانِيْ خَوَوْ بِيَغْهْ مَبَرِيْ خَوَوْ (عَلَيْهِ اللَّهُ الْكَبَرُ وَسَلَّمَ) بَدَاتَهُ وَهْ بِهِ لَكُو چَهْنَدَهْ هَا رِيَگَرُو
بِهِ رَبِيَّهْ سَتِيْ بَوْ دَرُوَسْتَ دَهْ كَاتْ، وَهْ چَهْنَدَهْ هَا گُومَانِيْ بَوْ دَهْ دَلَرِيَّتَهْ وَهْ تَاوَانِيْ لَا
جَوَانْ دَهْ كَاتْ وَبَوْيِ دَهْ رَازِيَّتَهْ وَهْ، وَهْ گُويَّرَابِيَّهْ لَيْ لَهُ سَهْرٌ زَوْرٌ قُورْسَ دَهْ كَاتْ،
ئَهْ وَهْ تَا خَوَى گَهْ وَرَهْ دَهْ فَهْ رَمَوَوِيَّتْ: ﴿ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَشِعِينَ ﴾ (البقرة: ٤٥)

وشه: (به پاستی نویز کردن زور قورس و گرانه تهنا لای ئه و که سانه نه بیت که ملکه چو گوپرایه‌لی خوای گه وردن).

که واته: خواه گوره ئاسانی دهکات و شەپەتەن گرانى دهکات پىّويسىتە لەسەرت پشت بە خواه گوره ببەستىت و پەنای پىّ بگرىت لە فپو فىل و نەخشە و پىلانى شەپەتەن، خواه گوره پارمەتىت دەدات و بۆت ئاسان دهکات.

هه رووهها ئوهى يارمهتى دهرت ده بىت ئوهى كەلەپىش تۆدا ئافره تانىكى يە كىجار زۆر حىجابيان پۆشىوھو تۆ تازەنىت بەلكو كاروانىك لەپىش تۆدا پۆيىشتووھو ئىستاش ئەو كاروانە بەردەۋامە پىيويستە توش چى تر دوانە كەۋىت و شوين ئەو كاروانە بىكەۋىت.

هه رووه‌ها بزانه بهه‌شتی خوای گهوره نور بهنرخه و بهئاسانی دهست ناکه‌ویت به‌لکو کردارو ههولو و تیکوشانی ده‌ویت و هک پیغه‌مبه‌ری خوا (عَلَيْهِ السَّلَامُ) ده‌فه‌رموویت: (اَلَا إِنَّ سِلْعَةَ اللَّهِ عَالِيَّةُ اَلَا إِنَّ سِلْعَةَ اللَّهِ الْجَنَّةُ). (سنن الترمذی: ج ٤ / ص ٦٣٣، وصححه الشيخ الألبانی في صحيح الجامع الصغیر: رقم: ٦٢٢٢).

هه رووه‌ها بهه‌شت دهور دراوه بهناخوشی و ته‌نگو چه‌لله‌مه ده‌بیت ئه‌م ناخوشی و به‌ربه‌ستانه بپریت پاشان ده‌گهیت به‌هه‌شت، و دوزه‌خ دهوره دراوه به‌شە‌هوه‌ت و ئاره‌زو ئەگەر شوینى ئاره‌زووه‌کان بکه‌ویت ئه‌وه بهئاسانی ده‌تگه‌یه‌نیت به‌دوزه‌خ و هک پیغه‌مبه‌ر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) ده‌فه‌رموویت: (عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (حُفَّتِ الْجَنَّةُ بِالْمُكَارِهِ، وَحُفَّتِ النَّارُ بِالشَّهَوَاتِ). [البخاری / الرفاق / ٦١٢٢].

هه رووه‌ها تو له ژیانی دونیادا و هبوده‌ست خستنی دونیات چه‌نده‌ها کاری گران و قورس ئه‌نجام ده‌دهیت و بهلات‌وه ئاساییه ئه‌ی با بۆ دهست خستنی په‌زامه‌ندی خالقه‌که‌ت و بهه‌شتی پان و به‌رینی ههندیک شتی گران ئه‌نجام بدهیت .

سییه ۲۰:

له وانه یه بَلِيَّيْتَ مِنْ گَهْ نَجْمٍ وَ تَهْمَهْ نَمْ زُورِيْ مَاوِهْ پَاشْ چَهْنَدْ سَالِيَّيْكِيْ تَرْ حِيَّجَاب
دَهْ پُوشْ؟!

وَلَامْ: ئَهْگَهْر دَلْنِيَّايتَ كَهْ تَا تَهْمَهْنِيْ پَيْرِيْ نَامِرِيَّتَ وَهَرَلَهْزِيَانِدا دَهْبِيَّتَ بَوْيِه
ئَيْسِتا حِيَّجَاب نَايِپُوشِيَّتَ وَبَهْنِيَازِيْ لَهْسَاتَهْ وَهَخْتَهْ كَانِيْ تَهْمَهْنِيْ پَيْرِيدَا بَيِّپُوشِيَّتَ
ئَهْوَهْ زُورْ بَهْهَلَهْ دَا چَوْوِيَّتَ، چُونَكِهْ خَوْتِيَّشْ بَهْ چَاوِيْ خَوْتْ دَهْبِيَّيْتَ كَهْ چَهْنَدَهَا
كَهْسَ هَهْر لَهْسَهْرَهْتَايِ تَهْمَهْنِيْ لَاوِيَّيِّدَا مَهْرَگْ يَهْخَهْيَان دَهْگَرِيَّتَ وَتَهْمَهْنِيَّان
كَوْتَايِيْ پَيِّدِيَّتَ وَمَالِئَاوَايِيْ لَهْ دُونِيَّا يَپَوْنَاك دَهْكَهْنَوْ بَهْرَهْو گَوْرَوْ مَالِيْ
پَاسْتَهْقِيَّنَهْيَان بَهْپَرِيْ دَهْخَرِيَّنَ وَهَمُوَو هَيَّوَو نَومِيَّدَو نَأَوَاتِيَّان لَهْگَهْلَن خَوْيَان لَهْگَلَن
دَهْنِيَّن كَهْلَهْوَانَهْيَهْ لَهْنَاو خَانَهْوَادَهْو خَزْمَهْكَانِيْ خَوْتَدا چَهْنَدْ كَهْسِيَّكَتَان لَهْتَهْمَهْنِيْ
گَهْنِيَّدا مَرْدِبِيَّتَ، ئَيْتَر چَوْن رِيَّيَّگَهْ بَهْخَوْتَ

دَهْدَهِيَّتَ كَهْبَهْم بَيَانَوَوهْ لَاوَازَهْ خَوْتَ بَخْهَلَهْتِيَّنِيْ كَهْ زَهْرَهْرَمَهْنَدِيْ سَهْرَهْكِيْ
خَوْتِيَّتَ وَهَيِّجْ عَوْزِرِيَّكَتَ نَابِيَّتَ لَايِ خَوَايِ گَهْوَرَهْ خَوْ ئَهْگَهْر ئَهْجَهْلِيَّشْ هَاتَهْوَهْ
يَهْكَ چَرَكَهْ نَهْبِيَّشْ دَهْخَرِيَّتَ نَهْدَوَا دَهْخَرِيَّتَ وَهَكَ خَوَايِ گَهْوَرَهْ دَهْفَهْرَمَوَوِيَّتَ:

فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْنَدُمُونَ (الأعراف: ۲۴).

ئَهْوَكَاتَهْ چَهْنَدِيَّكَهْ هَاوَار بَكَهِيَّتَ وَبَلِيَّيْتَ: (قَالَ رَبِّ أَرْجَعُونَ لَعَلَّهُ أَعْمَلَ صَلِحَّا
فِيمَا تَرَكَتْ (المؤمنون: ۹۹ - ۱۰۰).

واته: هه رچه ند بلیت خواهی په روه ردگار بم گه رینه وه بو دونيا به لکو کرد ووهی
چاک نه نجام بد هم و گویپا یه لیت بکه م، پیت ده و تریت: ﴿كَلَّا إِنَّهَا كَلَمَةٌ هُوَ قَالَهَا
وَمِنْ وَرَآءِهِمْ تَرَخَّ إِلَى يَوْمٍ يُعْشَوْنَ﴾ (المؤمنون: ۱۰۰).

نه خیر به هیچ شیوازیک گه رانه وه نییه بو ژیانی دونیا نه مه و شهیه که تو ده یلیت
به لکو له ژیانی به رزه خ له ناو گور ده مینه وه تا پوش زیندو بونه وه له قیامه تدا،
وه په حمه له ئیمامی شافعی بیت که ده فرموده:
تزوود من التقیٰ فِإِنَّكَ لَا تَدْرِي

إِذَا جَنَّ لَيْلٌ هَلْ تَعِيشُ إِلَى الْفَجْرِ

زور ته قوای خوابکه چونکه تو نازانیت

ثَكَهْرُ شَهْوَ دَاهَاتْ تَوْ دَهْزِيتْ تَابَهْ یَانِی

فَكَمْ مِنْ صَحِيحْ مَاتْ مِنْ غَيْرِ عَلَةِ

وَكَمْ مِنْ سَقِيمْ عَاشَ حِينَأَ مِنْ الدَّهْرِ

چهند له ش ساغ مردن به بی نه خوشی

چهنددها نه خوشیش سه رد همانیک ژیان

واته: به نه خوشی و ساغی و گهنجی و پیری نییه، به لکو نه جه له و که سیش نه جه له
خوی لیوه دیار نییه و نازانیت کهی ده مریت.

پاشان نه گه ره ته مه نی گهنجیدا خوت دانه پوشیت و حیجاب نه پوشیت و له ته مه نی
پیریدا بی پوشیت نه وه نه جرو پاداشتیکی رزور له دهستی خوت ده دهیت وه رزور

ئازایەتیش نییەو له گەنجیتیدا تاوانیتکی زۆر دەنیئری بۆسەر تەرازووی کردەوە خراپەكان.

پاشان ئایە نازانیت یەکیک لهو حەوت کۆمەلەی کە له پەرۇشی قیامەتدا له ژیر سیبەری عەرشی پەروەردگاردا دەبن کە لهو پۆزەدا هىچ سیبەریک نییە جگە لهو سیبەرە (وَشَابٌ نَّشَأَ فِي عِبَادَةِ اللَّهِ) [البخاري / الجماعة و الإمامة / ٦٢٩٤].

گەنجیکە کە تەمەنی گەنجیتى له پەرسەن و گویپاپەلی خواى گەورەدا بەسەر بىردىتى، نەك تەمەنی گەنجیتى له تاوان و سەرپىچىدا بەسەر بىردىتى و بلىت کەى پىر بۇم پاشان گویپاپەلی خواى گەورە دەكەم.

بۆيە دەستپىشخەرى بکەو تەمەنی گەنجىت له پەزامەندى و گویپاپەلی خواى گەورەدا بەسەر بەر بەر تالەزىر سیبەری عەرشى خواى گەورەدا سەرفرازو سەربەر زىبىت.

بۆيە مانەوەت له ژياندا دەرفەتىكە له لايەن خواى گەورە وە بۆ ئەوەي بگەرىيىتەوە بۆ لاي بەرnamەكەي.

چوارەم:

لەوانەیە بلىيٰت ئەگەر حيچاب بىپۇشم جوانى خۆم لەدەست دەدەم و خەلکى
بەناشىرىنەم دەزانىيٰت ؟!

وەلام: جوانى و ناشىرىنى و خۆشەويىسى و پق لىبۇون بەدەستى پەروەردگارە ئەگەر كەسىك گوئپايەللى پەروەردگار بىكەت ئەوا خۆشى دەھۆيٰت، وەكە خۆشى ويىست بە جبريل (عليه السلام) دەھەرمۇيٰت: ئەوا من فلانە كەسم خۆش دەھۆيٰت تۆش خۆشت بۇويٰت ئەويش خۆشى دەھۆيٰت و پاشان بە فريشىتە كانى ئاسمان دەھەلىت پەروەردگار فلانە كەسى خۆش دەھۆيٰت ئىۋەش خۆشتان بۇويٰت ئەوانىش خۆشىيان دەھۆيٰت، پاشان خواي گەورە خۆشەويىسى ئەو كەسە دەخاتە دلى خەلکى سەر پۇوى زەۋى و خەلکىش خۆشىيان دەھۆيٰت.

كەوانە مرۆڤ بە گوئپايەللى خواي گەورە خۆشەويىست و جوان و شىرىن دەھېيٰت لە دلى خەلکىدا نەك بە تاوان و سەرپىچى بە لىكۆ بەمانە خواي گەورە ناشىرىن و پق لىبۇوى دەكەت لە لاي خەلکى، ئايە خۆت چەندەها كەس ناناسىت كە بەشىۋازو روو كەش زۇر جوان نىن بەلام بەھۆى پوشىنى حيچاب و گوئپايەللى كەدىنیان بۆ خواي گەورە لە دلى خەلکىدا جوان و شىرىن و خۆشەويىستن ؟

وە بەپىچەوانە شەوه چەندەها كەس ھەيە لەشىۋازو روکەشدا جوانن بەلام بەھۆى تاوان و سەرپىچىيە و خواي گەورە لە دلى خەلکىدا ناشىرىنى كەرددۇون و بى پىزۇ سووکن لە لاي خەلکى .

که واته نایبیت ته‌نها ته‌ماشای پووه مادیه‌که بکهیت، به‌لکو لایه‌کی تری مه‌عنه‌وی و غه‌بیی زیاتر ده‌دور ده‌بینیت، هه‌روه‌کو چون پیغه‌مبه‌ر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) ده‌فه‌رمویت: (عَنْ أَيِّ هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (إِنَّهُ لَيَأْتِي الرَّجُلُ الْعَظِيمُ السَّمِينُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ لَا يَرِنُ عِنْدَ اللَّهِ جَنَاحَ بَعْوَصَةٍ، اقْرَءُوا: [فَلَا نُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَزُنْتَ]) . [البخاری / التفسیر / ٤٤٥٢] . واته: له‌پرژی قیامه‌تدا پیاویکی نقره‌له‌و ده‌هینن که‌ده‌یکیشن لای خوای گه‌وره کیشی بالله می‌شوروه‌یه کی نیه‌و سووکه، چونکه فه‌رمانی خوای جیبه‌جی نه‌کردووه چه‌ندیک قه‌له‌و بیت به‌لام له‌ته‌رازووی خوای گه‌وره‌دا سووکو بی‌نرخه. ئه‌م ئایه‌تە بخوینن‌ووه که خوای گه‌وره ده‌فه‌رمیت: له رۆژی قیامه‌تدا هیچ کیش و نرخیکیان بۆ داناتیین.

که واته جوانی توش له‌پوشینی پوشاسکی حورمه‌تەو حیشمه‌تدايه، نه‌ک له ده‌رخستنی جوانی خوت بۆ پیاوانی نامه‌حره‌مو خوت و ئه‌وانیش گوناه بار بکهیت .

پاشان ئایه له‌سزای خوای گه‌وره ناترسیت که‌له‌هه‌ر دوو دوونیادا سزات بدت و جوانیه که‌ت لی بسنه‌نیت‌ووه به‌هۆی پووداویکه‌ووه وه‌کو سوتاندن یان نه‌خۆشی که‌به‌چاوی خوت له‌وانه‌یه چه‌نده‌ها که‌س ببینیت که‌به‌هۆی پووداویکه‌ووه جوانیان له‌ده‌ست داوه خوای گه‌وره هه‌موو لایه‌کمان بپاریزیت، جاپه‌له بکه له‌و له‌لامدانه‌ووه فه‌رمایشتنی خوای گه‌وره و گومان و وه‌سوه‌سەی شەیتان و‌لا بنی تابه‌خته‌ووه‌ری هه‌ر دوو دوونیا به‌ده‌ست بیینیت ان شاء الله .

پیشەم:

لەوانەیە بلىيىت لە پاش ھاوسەرگىرى حىجاب دەپۇشۇم؟!

لە وەلامدا دەلىيىن: ئايىھ دلىيات كەدەميتىت تا ئەو كاتەو ئەجهل يەخەت ناگىرىت ؟!

بىيگومان نەخىر كەس نازانىت سبەي چى بەسەردىت نەك كاتىكى درىزتر وەك خواى گەورە دەفەرمۇيىت: ﴿وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَاذَا تَكُوْنُ بِغَدًّا وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ﴾ (لقمان: ٣٤).

واتە: هىچ كەسيك نازانىت سبەي چى بەسەردا دىت وەھىچ كەسيكىش نازانىت لەچى شوينىكدا دەمرىت.

كەواتە تۆ نازانىت ئايىھ دەگەيتە ئەو كاتە يان نا، بەلگو چەندەها پووداومان بىنیووه و بىستووه و كەلەكاتى زەماوهند كردىدا بىووك يان زاوا يان ھەردووكيان بەپووداوىك يان كارەساتىك گىانىيان لەدەست داوه لەكاتىكدا كەپوشاكى ناشەرعى و لەحالەتى ئاھەنگ گىپانى ناشەرعى كەئەويش دىياردەيەكى زور مەترسىدارو ترسناكە چونكە پىيغەمبەر ﷺ دەفەرمۇيىت: (إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالْحَوَاطِيمِ) أخىرچە أەمەد (٣٣٥/٥)، رقم ٢٢٨٨٦، والبخارى (٢٤٣٦/٦)، رقم ٦٢٣٣، وابن حبان (٤١٧٥، ٥٠/١٤).

واتە: كەردىوەي مەرۋە تەنها بەكۆتايىيە كەيەتى».

واتە كەردىوەي مەرۋە بەچى كۆتايىي هات ئەوەي بۆ حساب دەكىرىت، ئەگەر كەسيك لەسەرتاوان و سەرپىچى بىرىت ئەوە نىشانەي سەرئەنجام شەپى و

خراپیه، وەئەگەر لەسەر گوییاریەلی و کردەوەی چاک بەریت ئەوە نیشانەی سەرئەنjam خیّری و باشی و بەھەشتیه .

جا کى دەلیت توش يەكىك نىت لەوکەسانەی كەلەكتى ئەو تاوان و سەرپىچىدە مردن پووبەپووت نابىتەوە، وەك ئىمامى شافعى دەفەرمۇویت: وكم من عروس زينوها لزوجها

وقد قبضت أرواحهم ليلة القدر

واتە: چەندەھا بۇوك رازىئرانەوە بۇ ھاوسەرەكانىيەن
بەلام لە شەھى بەيەك گەيشتندا كەننیان بۇ دورا خرانە ناو كفن و رۆحىان كىشىرا.
پاشان ئەگەر تو بەردەواام بىت لەتاوان و حىجاب نەپۆشىن تا ئەوكتە كى دەلیت خواى گەورە يارمەتىت دەدەت لەوکارەدا؟

ياخود توش كەسىكى خراپ نابىت كەۋىيات لەگەلەيدا نەگونجىت؟
ياخود ئەو كاتە ئەو پىگەرىت لىپەكتە لەپۆشىنى حىجاب؟

ئەوانە ھەمووی پىلانى شەيتانە و بەقسەي شەيتان مەكە و شوينى مەكە وە تا فرييوت نەدات و بەرە دۆزەخت نەبات چونكە ئەويانگى خەلکى دەكتات بۇ دۆزەخ نەك بۇ بەھەشت ﴿إِنَّمَا يَدْعُوا حَزَبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعَيْرِ﴾ (فاطر: ٦) خواى گەورە بىمان پارىزىت لەشەيتانى جنى و مرۇق.

شَهْشَهْم

لَهْوَانِه يِه بَلَيْتَ ئَهْكَهْ رِحِيْجَاب بِيْوْشَم مَهْكَهْ رِواز لَهْ خُوشِيْه كَانِي دُونِيَا بَيْنِم

۱۶

لَهْوَلَامْ دَهْلَيْنِ: ئَهْوَهْ بَوْجَوْنِيْكِي يِه كَجَار هَلَهْ يِه، چُونَكَهْ ئَهْ وَئَافِرَه تَانَهِي كَهْ بَالَا پَوْشَن كَهْ سِيَان وَازِيَان لَهْ خُوشِيْه كَانِي دُونِيَا نَهْ هِيَنَاوَهْ، بَهْلَامْ بَاش بَزَانَه خُوشِيْه كَانِي زِيَانِي دُونِيَا دُوو جَوْرَه :

جَوْرِي يِه كَهْم: خُوشِيْه كَي نَارِپَسْتَه قِينَه وَپَوْوَكَهْ شَو سَهْ رَاب نَاسَا كَهْ شَهْيَتَان لَهْ پَيْش چَاوِي خَلَكَى دَهْ بِرَازِيْنِيْتَه وَهْ جَوَانِي دَهْ كَات وَخَلَكَى وَاتَّى دَهْ كَهْ بِهْ نِيَتَكَه خُوشِيْه كَانِي زِيَانِي دُونِيَا بَرِيَتِيَه لَهْ بَهْ زَانِدَنِي سَنُورَه كَانِي خَوَى گَهْ وَرَه وَئَهْ نَجَامِدَانِي تَاوَان وَقَهْ دَهْ غَهْ كَراوَه كَان، وَهْ كَوْمَانِيَان بَوْدَرُوْسَت دَهْ كَات كَه بَهْ تَاوَان وَسَهْ رِيْپِيْچِي دَهْ كَهْنَه خُوشِي زِيَانِي دُونِيَاو بَهْ خَتَه وَهْ رُوْ ئَاسُودَه دَهْ بَن، بَهْلَامْ لَهْ رَاسِتِيَدا مَرْوَهْ چَهْنَدِيَك تَاوَان وَئَهْ نَجَام بَدَات زِيَاتِر بَهْ دَبَهْ خَتَو دَلْ تَهْنَگَو خَهْ فَهْ تَبَار دَهْ بَيْتَ وَخَيْرَو خُوشِي لَهْ خَوَى نَابِيْنِيَت، خَوَى گَهْ وَرَه بَهْ رَاشِكَاوِي ئَهْ مَرِاسِتِيَه مَان

دَهْ خَاتَه پَيْش چَاو وَئَاگَادَارِمَان دَهْ كَاتَه وَه لَهْ تَاوَان وَسَهْ رِيْپِيْچِي وَدَهْ فَهْ رِمَوْيَت:)

وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنَّكَأَنْخَشْرُه، يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَى ۝ ۱۴۶

قَالَ رَبِّ لِمَ حَسَرَتِنِي أَعْمَى وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا ۝ ۱۴۷ قَالَ كَذَلِكَ أَنَّكَ ءَايَتَنَا فَنَسِينَهَا

وَكَذَلِكَ الْيَوْمَ ثُنَّى ۝ (طه: ۱۲۶ - ۱۲۷).

واته: هر که سیک پشت بکات له دین و قورئانه کهی من ئه وه له زیانی دونیادا زیانیکی ته نگو ته سکو خه فه تباری ده بیت، و هله پرژی قیامه تیشدا به کویی ری خه شری ده کهین ئه ویش ده لیت ئهی په روه ردگار بوقی به نابینایی خه شرم ده کهیت خومن له دونیا چاو ساغ بوم، خوای گهوره ش ده فه رموویت تو له دونیا ئایه ت و دینه کهی منت پشت گوی خست و له یادت کرد له سزای ئه وه دا تو ش ئه مپر ده بیت له سزادا بمیتیته وه وه لامت نادریتیه وه».

جا بهم جوره پووکه شه هه ل نه خه له تین چونکه ئه وه سه ر ئه نجامه کهیه تی له دونیاو دوا پرژدا.

جُوری دووهم: خوشیه کی راسته قینه و هه قیقیه که له جی به جی کردنی فه رمانه کانی خوای گهوره و پیغه مبهه ره کهیه تی (عَلَيْهِ السَّلَامُ) که مرؤف چهندیک له دروستکاره کهی نزیک بیت وه به گویایه لی کردن و په رستنی ئه وه زیاتر دل خوش و به خته وه ری ده کات، کی ههیه به ئه ندازه هی پیغه مبهه ری خوا (عَلَيْهِ السَّلَامُ) و هاوه له به پیزه کانی (خوای گهوره لیتیان پانی بیت) و شوین که وتوانیان به خته وه رو ئاسووده بوبه بیت، ئه وان سه ره رای نه بونی و برسیتی و زیانیکی ساده به لام زور دل خوش بونه تاوه کو فه رموویانه: (وَاللَّهِ إِنَّا فِي لَذَّةِ لُوْلَمْهَا الْمُلُوكُ وَأَبْنَاءِ الْمُلُوكِ جَالِدُونَا عَلَيْهَا بِالسَّيْوَفِ) (وصفة العمر، ص ۱، د. علی بن عمر بادحدح).

واته: سویند به خوای گهوره ئیمه له خوشی و شادی و له زه تیکداین که ئه گه ر پاشاو کوره کانیان بزانن ئیمه چهنده ئاسووده بین ئه وه به شمشیر ده مانکوژن

لَهْ سَهْرِيْ، پَاشَانِ خَوَائِيْ گَهْ وَرَه دَهْ فَهْ رَمَوَيْتِ: ﴿ قُلْ مَنْ حَرَمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِيْ أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالْطَّيِّبَتِ مِنَ الْرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةٌ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ﴾ (الأعراف: ٣٢).

وَاتَّهُ: ئَهْيَ مُحَمَّدُ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پَيْيَانَ بَلْيَ كَيْ ئَهْ وَ جَوَانِي وَ رَازَاوَهِيَيْهِيْ زَيَانِي دُونِيَيْ قَهْ دَهْ غَهْ وَ حَهْ رَامَ كَرْدَوَوَه كَهْ خَوَائِيْ گَهْ وَرَه بَوْ بَهْ نَدَهْ كَانَ دَهْ رَكْرَدَوَوَه وَ ئَاشْكَرَاهِيْ كَرْدَوَوَه، هَهْ رَوَهْ هَا ئَهْ وَ هَهْ مَوَوَ خَوارَدَنَه بَهْ تَامَ وَ بَهْ لَهْ زَهَتَ وَ حَهْ لَلَّاهِيْ كَهْ خَوَا پَيْيَ بَهْ خَشِيَوَنْ؟ پَيْيَانَ بَلْيَ لَهْ زَيَانِي دُونِيَادَا بَوْ باوَهِرَدَارَانَه وَ خَهْ لَكَى تَرِيَشَ سَوَوَدَمَهْ دَهْ بَيْتَ لَيَيَانَ وَ چَيْزَيَانَ لَيَ وَهْ رَدَهْ گَرَنَ، بَهْ لَامَ لَهْ بَقَرَشِيْ قِيَامَهْ تَدَا تَايِيَهَتَه بَهْ باوَهِرَدَارَانَ وَ خَهْ لَكَانِي بَيَ باوَهِرَپَرَى لَيَ بَيَ بَهْ شَ دَهْ كَرِيَتَ . كَهْ وَاتَّهُ جَوَانِي وَ رَازَاوَهِيَيْ زَيَانِي دُونِيَا خَوَا بَوْ باوَهِرَدَارَانِي رَهْ خَسَانَدَوَوَه نَهَكَ ئَهْ وَهِيْ باوَهِرَدَارَوْ بَالَّا پَوَشَه لَيَيَ بَيَ بَهْ شَ بَيْتَ !

ەوچەم:

لەوانە یە بلىيىت ئەگەر حىچاب بپوشم خەلکى توانجم لى دەدات و رەخنەم لى دەگرىت و لۆمەم دەكەن؟!

لەوەلامدا دەلىيىن: ئەوە قىسىمە كى جىيگىرۇ دامەزراو نىيەو تاپادەيەك حەقىقەتى نىيە، چونكە سوپاس بۇ خوا تۇ لەناو مۇسلماناندا دەرىتىت و لەناو گاورو جوولەكەدا نازىت تاخەلکى گالىتەت پى بکات، وەبەھەزارەھا ئافرەت بالا پوشىن و كەس توانجيان لى نادات، بەلکو بەپىچەوانەوە ئەوەندە ئافرەتى بالا پوش پىزى لىيگىراوە ئافرەتى سفور بە و شىۋازىز نىيە لەناو كۆمەلگە ئىمەدا پاشان ئافرەتى باوەرپار نابىت لە لۆمەلى ئەتىسىت لەحەقدا، خواي گەورە

لەوەسەنى باوەرپاراندا دەفەرمۇيىت: ﴿وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ﴾ (المائدة: ٥٤).

واتە: لەحەقدا لەجى بەجى كىرىنى دىنى خوادا لە لۆمەلى ئەتىسىت ناترسىن و گوئى پى نادەن، بۇچى لەرەخنەو لۆمەلى خەلکى دەتىسىت بەلام لەرەخنەو لۆمە سەرزەنلىت كىرىنى پەرەدگارەكەت ناترسىت و شەرمى لىيىنەكەيت و گوپىرايەللى ناكەيت كە لەقۇئانى پىرۇزدا چەندەھا ئايەتى بۇ تۇو ئافرەتانى تر نادۇتەوە خوارەوە؟!

وەئەو كەسانەي كەلۆمەت دەكەن ئايىا دللىسۇزى تۇن و بەخەمى تۇون و لە دللىسۇزى و پەرۇشىدا رەخنەت لى دەگىرن و لۆمەت دەكەن؟ ياخود لەنەزانى و نەفامى و بى ئاگايىاندا؟ .

وەئەگەر تو بەقسەی ئەوان بکەیت و گوئِ رايەلیان بکەیت چى پاداشتىك
لەوانەوە دەست دەكەۋىت؟!

دلىيابە جگە لەپەشيمانى و سزايى دونيياو دواپەزىز هيچى ترت دەست ناكەۋىت
جاوريابە و گوئِ بەو شتانە مەدە گوئيپايەللى خواي گەورە بکە پەيمانى داوه
لە دونيياو قيامەت پاداشتى گەورەت دەداتەوە، وەپەروەردگار پەيمانى خۆى
دەباتە سەرو پەيمان ناشكىننەت.

هـ شـتـهـ

لەوانە يە بلىيىت ئەگەر حىچاب بپوشىم كەس منى ناوابىت و ھاوسەرگىرىم دوا
دەكەۋىت ياخود ھەرنابىت؟!

لَهُوَلَمَّا دَهْلِيَّنْ : بِهِبِّيَّهُ وَانَّهُوَهُ هَرَكَهُسِّيَّكَ لَهُخَوَ بَتَرَسِّيَّتَ وَخُوَّبَارِيَّزِبِّيَّتَ لَهُتَّاَوَانْ ئَهُوَهُ خَوَيَ گَهُورَهُ كَارَهُكَانَيَ بَوْ ئَاسَانَ دَهَكَاتَ وَدَهَرُويَ خَيَّرَيَ لَيْ دَهَكَاتَهُوَهُوَ
رِنَقَ وَرِقَزِيَ فَرَاوَانِي بَهَسَهَرَدَا دَهَرِيَّتَ، وَهُكَ خَوَيَ گَهُورَهُ دَهَفَهُرَمَوَيَّتَ: ﴿وَمَنْ
يَّقِّيَ اللَّهَ يَجْعَلَ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا ﴾ (الطلاق: ٤). وَهَدَهَفَهُرَمَوَيَّتَ: ﴿وَمَنْ يَّقِّيَ
الَّهُ يَجْعَلَ لَهُ مَخْرَجًا وَيَرْزُقُهُ مِنْ حَيَّثُ لَا يَحْتَسِبُ ﴾ (الطلاق: ٢ - ٣).

وئەم شتەش له واقيعدا پەنگى داوهتەوە ئەوهندەي ئافرەتانى بالاپوش پىرۇزەي
هاوسەرگىريان ئاسانەو داخوازى كاريان زۇرە ئافرەتانى تر بەم شىيوازە نىن،
بەلگۇ زۇر ئافرەت ھەيە لەشىيوازو پۇوخساردا وانىيە بەلام پەوشىت و ئاكارو
پەفتارو بالاپوشىيەكەي واي كەدوووه كەداخوازى كارى زۇرىبىت و زۇو دابىمەززىت،
ھەرودەها بەتەنها دامەزراندىن گىرنك نىيە بەلگۇ بەختەوەر بۇون و گونجاندىن و
بەردەوامى گىرنگە كە ئەمەش بەدەستى خواي گەورەيە ھەركەسىيەك دوور بىت
لەتاوان و سەرپىچىو، گوپىرايەلى خواي گەورە بکات ئەوه خواي گەورە لەم پىرۇزە
گىرنگەدا سەركەوتتۇرى دەكەت و يارمەتى دەدات و كار ئاسانى بۇ دەكەت و كۆسپ و
تەگەرەكانى سەرپىگايى ثىيانى بۇ لادەبات بەلام ئەگەر ئافرەتتىك جوانى خۆى بۇ
خەلگى نامەحرەم دەرىخات و خۆى دانەپوشىت ئەگەر ھاوسەر گىريش بکات
سەركەوتتو نابىت و ثىيانى پىپەدەبىت لەتالى و ناخۆشى و ئازاۋەو سەر
ئەنحامەكەشى، حىابۇونەوە بىزاز بۇون دەبىت لەثىيانى ھاوسەرگىرى .

جابزانه ئهوهش گومان و وهسوهسه يه کي ترى شهيتانه بـو ئهوهی حيجاب نه پوششيت و به رده وام بيت له تاوان و سهريپيچي كردنی پـه روه دگارت تانقش وه کو خـوي بـه رو دـقـزـهـخـ پـهـ لـكـيـشـ بـكـاتـ، ئـاـگـاـدـارـيـهـ وـ بـهـ قـسـهـيـ نـهـ كـهـيـتـ وـ پـهـ لـهـ بـكـهـ لـهـ وـهـ لـامـدانـهـ وـهـيـ خـواـيـ گـهـورـهـ تـابـهـ بـهـ هـشـتـيـ پـانـ وـ بـهـ رـيـنـتـ شـادـ بـكـاتـ لـهـ دـوـنـيـاـشـ نـاـسـوـوـدـهـ وـ بـهـ خـتـهـ وـهـرـتـ بـكـاتـ.

نـوـيـهـمـ:

لـهـ وـانـهـ يـهـ بـلـيـيـتـ لـهـ سـهـ رـمـ نـوـسـراـوـهـ كـهـ بـالـاـ پـوـشـ نـهـ بـمـ وـ بـهـ دـهـ سـتـ خـوـمـ نـيـيـهـ وـ دـهـ سـهـ لـاتـمـ نـيـيـهـ ؟ـ

لـهـ وـهـ لـامـداـ دـهـ لـيـيـنـ: مرـوـفـ كـهـ كـرـدـارـهـ كـانـيـ لـهـ سـهـ رـمـ نـوـسـراـوـهـ مـانـايـ ئـهـوهـ نـيـهـ كـهـ خـويـ هـلـبـزـارـدنـ وـ دـهـ سـهـ لـاتـيـ نـهـ بـيـتـ، بـهـ لـكـوـ خـواـيـ گـهـورـهـ زـانـسـتـيـكـيـ ئـهـزـهـلـيـ هـهـيـهـ پـيـشـ ئـهـوهـيـ مـرـوـفـ درـوـسـتـ بـكـاتـ دـهـ زـانـيـتـ كـهـ دـرـوـسـتـيـ بـكـاتـ رـيـگـاـيـ خـراـپـ هـلـدـهـ بـرـثـيـرـيـتـ بـهـ وـيـسـتـيـ خـويـ پـاشـانـ ئـهـمـ هـلـبـزـارـدـنـهـ خـويـ بـهـ وـيـسـتـيـ خـويـ دـهـ نـوـوـسـيـتـ، نـهـ كـهـ خـواـيـ گـهـورـهـ مـرـوـفـ نـاـچـارـ بـكـاتـ كـهـ دـهـ بـيـتـ خـراـپـهـ بـكـاتـ وـ پـاشـانـيـشـ سـزـايـ بـدـاتـ، ئـهـمـهـ دـادـپـهـ رـوـهـرـيـ نـيـهـ وـ كـرـدـارـيـ خـواـيـ گـهـورـهـ نـيـيـهـ، بـهـ لـكـوـ خـواـيـ گـهـورـهـ مـرـوـفـيـ سـهـرـيـشـ كـرـدـوـوـهـ وـهـ تـوـانـاـوـ وـيـسـتـيـ پـيـ بـهـ خـشـيـوـهـ، وـهـ پـيـگـاـيـ پـاـسـتـ وـ خـراـپـيـ بـوـ پـوـنـ كـرـدـوـتـهـ وـهـ: ﴿ وَهَدَيْنَاهُ التَّجْدِينَ ﴾ (البلد: ١٠) تـابـهـ وـيـسـتـيـ خـويـ يـهـ كـيـكـيـانـ هـلـبـزـيـرـيـتـ، ئـهـمـ شـتـهـ يـشـ لـهـ وـاقـعـيـداـ زـانـراـوـهـ وـ كـهـ سـ نـاـتـوـانـيـتـ نـكـوـلـيـ لـيـ بـكـاتـ، تـوـ كـهـ سـفـورـيـ خـوتـ هـلـبـزـارـدـوـوـهـ وـ كـهـ سـ زـقـرـيـ لـيـ نـهـ كـرـدـوـوـيـ، وـهـ لـهـ هـمـوـ كـرـدـهـوـهـ كـانـيـ تـرـيـشـتـداـ بـهـ مـانـ شـيـوـهـ، بـوـ نـمـوـونـهـ ئـگـهـرـ زـلـهـيـهـ كـهـ لـهـ هـاـوـرـيـكـهـ

بەدەیت کە ووتى بۇ وات كرد؟ تۆش لەوەلەمدا بلىتىت دەسەلەت نەبۇو لەسەرم نوسراپۇو كەئەو زلەيەت لى بەدەم، ئايە ئەم بىيانووهت لى قەبۇول دەكەت؟! ياخود بەكەسىكى شىتىت لەقەلەم دەدەت؟ پاشان ئەگەر لەدادىگا شەكتە لەكەسىك بکرىت كەدەست درىزى كردىت ياخود پىشىلى ياسايى كرد بىت لەوەلەمدا بلىت لەسەرم نوسراپۇو ئايە لىرى قبۇل دەكرىت ياخود سزاي بەسەردا دەسەپىنرىت؟، بىگومان سزا دەدرىت.

جائەم بىيانووه كە خوا لەسەرمى نوسىيۇوھ ئەگەر پاست بۇوايەو وەرىگىرایە ئىتىر تاوان نەدەما لەسەر زەھى كەنچام نەدرىت و زولۇم و سەتم پىادە دەكراو دەبۇوايە دادگاکان و فەرمانگەكان و سزاكان و بەندىخانەكان ھەموو ھەلبۇوه شىتىرایەتە و چونكە ھەركەسىك تاوان و سەرپىچى دەكەت ئەوبى تاوانە لەسەرى نوسراوه!! كەواتە ئەمە گومانىكى يەكجار پۇوچەلەو بى بنەمايە.

لەسەر دەمى ئىمامى عومەردا (رضي الله عنه) پياوېك دزى كردو جىڭىر بۇو لەسەرى ويستيان دەستى بېپنەوە چونكە دزى كردووھ ئەویش ووتى: (مەلەا يامير المؤمنين فإنما سرت بقدر الله).

واتە: پەلە مەكە ئەى خەلیفە مۇسلمانان دەستم مەبپە چونكە من دزىم كردووھ خوا لەسەرمى نووسىيۇوھ خۆم تاوانبىار نىم و دەسەلەت نىيە، ئىمامى عومەرىش فەرمۇوى: (وحن إنما نقطع بقدر الله) (مجموع فتاوى ورسائل الشیخ ابن عثیمین، الإیمان القدر: ١٤١/٥).

واتە: ئىمەش خوا لەسەرى نووسىيۇوين كەدەستى تۆ بېپنەوە.

ھەروەھا ئایە تو بۆکاری دوپەنیا بی خوت ئەگەر دووکار ھاتە پیشەت یە کیکیان کاری سووک و ئاسانە و مانگی بە یەک ملیۆنە، ئەوی تریشیان کاریکی گرانە و قورسە تىیدا زقر ماندوو دەبیت و مانگی تەنها بە سەد ھەزارە ئایە کارە گران و قورسە کە ھەل دەبژیریت کە مانگی سەد ھەزارە دەست دەکە ویت و پاشان بلىيیت خوا لە سەری نووسیوم ئەم کارە بکەم؟! بىگومان نە خىر دەچىت کارە سووک و ئاسانە کە ھەل دەبژیریت کە مانگی بە یەک ملیۆنە دەست دەکە ویت.

ئای بۆچى بۆکاری دوپەنیات باشە کە ھەل دەبژیریت و خراپە کە ھەل تابژیریت و نالىيیت خوا لە سەری نووسیوم؟! بەلام بۆ دىنە کە و قيامەتە کە خراپە کە ((سفورى)) ھەل دەبژیریت و دەلىيیت خوا لە سەری نووسیوم، کە واتە بۆ قيامەتىش باشە کە ھەل بژيرە ((بالا پۆشى)) پاشان بلى خوا لە سەری نووسیوم. ھەروەھا ئەگەر بە تە ویت سە فەر بکەيت بۆ شارىك پىت بۇ تەریت دوو رىگا ھە بە کە دە تىگە يە نىت بە و شارە رىگا يە کەم رىگا يە کى لارپىيە دوورە و چۆلە و پەر مە ترسىيە و رىگو چەتە لىيىھە و مەرۇف تىيادەچىت ئەگەر لە و رىگا يە و بپوات، رىگا دووھەم رىگا يە کى نزىك و ئاشناو ئاواھدان و سەلامەتە مەرۇف بە ئاسانى دەگات بە و شارە و هىچ مە ترسىيە کى تىدانىيە، ئایە تو کام رىگا يە يان ھەل دەبژیریت؟! بىگومان رىگا نزىك و ئەمین و سەلامەتە کە ھەل دەبژیریت و ناچىت رىگا دوورۇ چۆل و مە ترسىدارە کە ھەل بژيریت و بلىيیت خوا لە سەری نووسیوم، کە واتە بۆ قيامەتىش كە زور سەختە رىگا سەلامەت و ئەمینە کە ھەل بژيرە تابە ئاسانى بىتگە يە نىت بە بەھەشت (کە رىگا يە پاستى و خوا پەرسىي و بالا پۆشىيە) فيل لە خوت مە کە و رىگا يە خراپ و تاوان و سەرپىچى و سفوروی ھەل مە بژيرە و بلىيیت خوا

لەسەری نووسیووم، ئىستا ئەم گومانەی شەيتانت بۆ پوون بۇوەوە چىتەر خۆت مەخەلەتىنەو بەقسەی شەيتان مەكە تابەرەو دۆزەخت نەبات.

دەپەم

لەوانە يە بلىيىت حىكمەت چىيە لە پوشىنى حىجاب؟!

لەوەلامدا دەلىيىن: گەورەترين حىكمەت لەپوشىنى حىجاب بىرىتىيە لەجى بەجى كردىنى فەرمانى خواي گەورە كەدەفەرمۇيىت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لَا إِرْؤَجِكَ وَبَنَاكَ وَنَسَاءُ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِيْنَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلِيْبِهِنَّ ذَلِكَ أَدْنَى أَنْ يُعْرَفَ فَلَا يُؤْذِنُ ﴾ (الأحزاب: ٥٩)

واتە: ئەى پىيغەمبەرى خوا (عَلَيْهِ السَّلَامُ) بە خىزانە كانتو كچە كانتو ئافرەتانى باوەپدار بلى خۆيان داپۇشىن و لە چىكە كانيان شۇرپ بىكەنەوە بۆسەر سىنگىيان، ئەوە باشتە كەپىي دەناسرىتىنەوە كەداوىن پاكن و لەلايەن پىياوانى خراپەوە ئازار نادىرىن. هەروەها حىكمەتىكى تر بىرىتىيە لە دەست خىستنى ئەجرو پاداشتىكى نۇر لە قىيامەتدا وە بەختە وەرى و ئاسودەيى لە دۇنيادا بۆ خۆپارستن لە ئاگرى دۆزەخ چونكە ئەو ئافرەتانە كەپوشاكى شەرعى لە بەر ناكەن هەپەشەيان لېكراوه بە ئاگرى دۆزەخ (عَنْ أَيِّ هُرْبَرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (صِنْفَانِ مِنْ أَهْلِ النَّارِ لَمْ أَرْهُمَا: قَوْمٌ مَعَهُمْ سِيَاطٌ كَأَذْنَابِ الْبَقَرِ يَضْرِبُونَ بِهَا النَّاسَ، وَنِسَاءٌ كَاسِيَاتٌ عَارِيَاتٌ، مُعِيَّلَاتٌ مَائِلَاتٌ: رُءُوسُهُنَّ كَأَسْنَمَةِ الْبُحْتِ الْمَائِلَةِ، لَا

يَدْخُلُنَ الْجَنَّةَ وَلَا يَجِدُنَ رِيحَهَا، وَإِنَّ رِيحَهَا لَيُوجَدُ مِنْ مَسِيرَةِ كَذَا وَكَذَا). (آخرجه مسلم (٨ / ١٥٥) و البيهقي (٢ / ٢٣٤) وأحمد (٢ / ٣٥٥ - ٣٥٦ و ٤٤٠) (وانظر حديث رقم : ٣٧٩٩ في صحيح الجامع الصغير).

واته : دوو گومه ل هن له ئوممه ته كه م ئه هلى دۆزه خن به لام له سه رده مى مندا
نینو من نه يانم بىنيي ووه له پاش من په يدا ده بن :

يەكە میان" كەسانىكىن قامچيان بەدەستە وە يە وەك كلکى مانگا وايە بەناحەق
لە خەلگى پى دەدەن .

دۇوه میان" ئافرەتانيكى پۇشتهى پۇوتىن ((جليان لە بەرە بە لام خوای گەورە
حىسابى پۇوتىيان بۇ دەكەت چونكە تەنكە ياخود تەسکە ياخود كورتە)) بە لارو
لە نجە بە سەر زە ويدا دەرپۇن و سەرنجى پىاوان بە لاي خۆياندا پادە كىيىشنى،
قىزە كانىيان وەك بان پشتى وشتى بە رز دەكەن وە لە بان سەريان، ئەوانە ناچەنە
بەھەشتە وە بە لگۇ بۇنى بەھەشتىش ناكەن، ھەرچەندە بۇنى بەھەشت لە دوورى
چىل ساللە وە دىت، كەواتە ئە و ئافرەتانە نەك ھەر ناچەنە بەھەشتە وە بە لگۇ دوورى
چىل ساللۇ بى لە بەھەشتە وە دوورىن و لەناو ئاگرى دۆزە خدان ((خوای گەورە بىمان
پارىزىت))، كەواتە ئايە ئە وە حىكمەت و دانايى و كار بە جىيى و ھۆشمەندى و ژىرى
نېيە كە تو خوت لە ئاگرى دۆزە خ بپارىزىت و بچىتە بەھەشتە وە بەھۇي پۇشىنى
حىجابە وە ؟

وَهَنَائِيَه گَهْ وَرَهْ تَرِين سَتَهْ مَت لَهْ خَوْت نَهْ كَرْدَوَه كَهْ بَهْ دَلْنِيَايِي بَزَانِيَت ئَهْ مَكَارَهْ ت
هَوْكَارَه بَوْقَوْنَه دَوْزَهْ خَوْ وَازِي لَيْ نَهْ هَيْنِيَت و بَهْ سَهْ رَنَهْ فَسْ و شَهْ يَتَانَدَا زَالْ
نَهْ بَيْت و گَوْيَرَاهْ لَيْ ئَهْ وَانْ پَيْش گَوْيَرَاهْ لَيْ خَوَوْ پَيْغَهْ مَبَهْ رَهْ كَهْ بَكَهْ يَتْ؟
لَهْ رِيَوَاتِيَّكَيِ تَرَدَا پَيْغَهْ مَبَهْ ر (عَلَيْهِ اللَّهُ كَبَرْ) دَهْ فَهْ رَمَوَوْيَت: ((فَإِنَّ مَلِعُونَاتٍ)) (سَلَسلَة
الْأَحَادِيثُ الصَّحِيْحَةُ: ٢٦٨٣).

وَاتَهْ: ئَهْ و ئَافَرَهْ تَانَهْيِ ئَهْ و سِيَفَاتِيَانْ بَيْت و خَوَيَانْ دَانَهْ پَوْشَنْ ئَهْ وَانَهْ نَهْ فَرَهَت
لِيَكَراونْ و خَوَيِ گَهْ وَرَهْ دَهْ رِيَانِي كَرْدَوَه و دُوَوْرِيَانِي خَسْتَوَتَهْ وَه لَهْ رَهْ حَمَوْ سَوْزَوْ
بَهْ زَهْ بَيِي و مِيَهَرَهْ بَانِي خَوَيِ، ئَهْ و رَهْ حَمَهْ تَهِي كَهْ ئَهْ وَهَنَدَه گَهْ وَرَهْ فَرَأَوَانْ و نَقَرَهْ
بَهْ فَرَأَوَانِي ئَاسَمَانَهْ كَانْ و زَهْوَيِ وَهَكْ دَهْ فَهْ رَمَوَوْيَت: ﴿وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ﴾
(الأعراف: ١٥٦).

ئَاهِيَه رَازِيَت بَهْ هَوَيِ نَهْ پَوْشِينِي حِيَجَابَه وَه بَيْ بَهْ شَ بَيْت لَهْ رَهْ حَمَهْ تِي خَوَا؟؟؟!
يَانْ دُوَوْرِيَيَت لَهْ مِيَهَرَهْ بَانِي خَوَيِ گَهْ وَرَهْ؟؟؟! خَوَنَهْ گَهْ رَهْ شَتِيَّكَيِ دُونِيَايِدا بَيْ
بَهْ شَ بَكَرِيَت (وَهَكَهْ ئَهْ وَهَيِ لَهْ هَيَّجَ كَوْلِيَّزَوْ پَهْ يَمَانِگَايِه كَدا وَهَرَنَهْ گَيرِيَت، يَاخُود لَهْ هَيَّجَ
دَامَوْ دَهْ زَگَايِه كَ دَانَهْ مَهْ زَرِيَّيَت، يَاخُود مَوْوَچَهْ تِي پَيْ نَهْ دَرِيَت، يَاخُود ...) ئَهْ وَا زَيَانَتْ
لَيْ تَالَّ دَهْ بَيْت وَهْ مَوْهَوْلَوْ تَوَانَاتْ بَهْ گَهْ دَهْ خَهْيَت بَوْ وَهْ رَكْرَتَنَهْ وَهَيِ ئَهْ وَشَتَهْ
دُونِيَايِيَه، ئَهِيَ بَوْقَى بَوْ نَزِيَكَ بَوْنَهْ وَه لَهْ خَوَيِ گَهْ وَرَهْ و سَوْزَوْ مِيَهَرَهْ بَانِي و
رَهْ حَمَهْ تِي بَرِيَّارِيَّكَيِ بَوْيَرَانَه نَادَهْ يَتِ وَ حِيَجَابَ بَبَوْشِيَت؟! تَارَهْ زَامَهْ نَدَى خَوَيِ
گَهْ وَرَهْ بَهْ دَهْ سَت بَيْنِيَت؟!

هه رووه‌ها حيكمه‌تىكى تر لە بالاپوشى ئەوه يە كە خوت داپوشى كاريگەری خراپت
بەسەر كورپانە و نابىيەت و پارىزراو دەبىت و زيانىت بؤيان كەمتر دەبىت يان
هەرنابىت، ئايە نابىيەت بەھۆى تىكەلاؤى و خۆدانەپوشىنى كچان لە خويىندىنگە و
پەيمانگا و زانكۆكان چى كاريگەرەتكى خراپى كردىتە سەر خويىندكارە كورپەكان
بەشىوازىيەك ئاستى خويىندىن زور دابەزىيۇوە لەھەموو شوينەكانى خويىندىنا چونكە
مېشكو بىرۇ ھوشى لاي خويىندىن و زانست و زانىارى نىيە و زورىك لە گەنجان ئەللىتى
بەنج كراون ياخود ماددە ھوشبەرە كانىيان خواردۇوە ئاگايان لە خويىندىن نەماوە و
بىريان تەنها لاي كچانە، ئەمەش زيانىتىكى زورى ھەيە و زەبرىيەكى كوشىندەي
لە زانست و زانىارى و داهىتىان و فيرىبۇون داوه بەلام بەسەر خۆمانى ناھىيەن و
خۆمانى لى بى ئاگا دەكەين .

ههروهها حیکمه تیکی ترله خوداپوشینی ئافرهتان ئهوهیه که که متر کورپان نه زهربیان لیدهکه ن بهلام که خویان دانه پوشش زیاتر سه رنجی کورپان به لای خویاندا پاده کیشون و تووشی نه زهرو تیپوانینی حه رامیان دهکه ن و ئه وکاته سه ره پای ئهوهی کورپان تاوانبار ده بن پشکی گهورهی تاوانه که دهکه یتە سه رئافرهتان، خوای گهورهش ده فه رمومویت :

﴿قُلْ لِّلْمُؤْمِنِينَ يَعْضُلُوا مِنْ أَبْصَرِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ذَلِكَ أَزِيْكَ لَهُمْ﴾ (النور: ٣٠)

وَاتَّهُ : ئَهْيَ مُحَمَّدُ (عَلَيْهِ السَّلَامُ) بِهِ پِيَاوَانِي بَاوَهِرْدَارِ بَلْيِ بَاچَاوِيَانِ بِپَارِيَزْنِ لَهْتِيَرْوَانِيَنِي
هَرَامِ بَوْ ئَافِرْهَتَانِ وَدَاوَنِي خَوْيَانِ بِیارِيَزْنِ چَونَكِهِ ئَهْوَهِ بَوْيَانِ يَاکَتَرُو حَاكَتَرِهِ .

بۆیە تاوانی خەلکانی تریش بانەیاتە سەرشانی تو، چونکە لەوانەیە لەماوەی مانگیکدا بۆنمۇونە بەسەدەها جار لەلایەن كورانەوە تەماشا بکریت و سەدەها تاوان بیتە سەرشانت و تەرازىووی كردىوە خراپەكانت قورس بکەن و تو بەخوت نازانىت تائە و پۆزەی کە دەچىتەوە خزمەت پەروەردگارت ئەوکاتە ھەموو پاستىيەكانت بۆ دەردەكەۋىت و پەشىمان دەبىتەوە کە پەشىمانى دادى ھىچ كەسىك نادات له و پۆزەداو ھىچ سوودىتى نىيە، بۆیە پىش ئەوەی ئەو پۆزە بىت پەلە بکەو دەستپىشخەرى بکە لە پۆشىنى حىجاب تاببىت بەپىشەواو پىشەنگ لە چاکەداو ھاوريتىكانيشت چاولەتتى بکەن ئەوکاتە پاداشتى ئەوانىش بۆ تۆ دىت بەبى ئەوەی لە پاداشتى خۆيان كەم بىتەوە، وەك پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَالْكَفَالِ) دەفەرمۇۋىت: (الدَّالُ عَلَى الْخَيْرِ كَفَاعِلِهِ) (انظر حديث رقم : ٣٣٩ في صحيح الجامع الصغير).

واتە: ئەوەی پىنمايى خەلک دەكەت بۆ چاکە وەكى ئەوە وايە كەخۆى ئەنجامى دابىت

یانزه یه م:

لهوانه یه بُلیت گرنگ دله و خوا ته ماشای شیوه و لاشه ناکات به لکو ته ماشای دل
دکات منیش دلم پاکه ؟!

لهو لاما ده لیین: ئمه گومانیکه و زور که س ده بیتیه وه وهندیکیان له
فه رموده یه که وه وه رگتوروه بنه ناته واوی که خوای گهوره ته ماشای شیوه و لاشه
ناکات، که فه رموده که به ته واوی بهم شیوه یه یه: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه)
قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): إِنَّ اللَّهَ لَا يَنْظُرُ إِلَى أَجْسَامِكُمْ وَلَا إِلَى
صُورِكُمْ، وَلَكِنْ يَنْظُرُ إِلَى قُلُوبِكُمْ وَأَعْمَالِكُمْ) أخرجه: مسلم ١١/٨ (٢٥٦٤) (٣٤).

واته: خوای گهوره ته ماشای لاشه و شیوازان تان ناکات (که جوانه یا خود ناشرینه،
قهله وه یا خود لاوازه، پهشه یا خود سپیه، چونکه ئمه مانه پاداشت و سزای له سه
نیه و خوای گهوره مرؤشی به و شیوازه دروست کرد و وه مرؤش ده سه لاتی خوی
تیدا نییه)) به لکو ته ماشای دل و کرده وه کانتان ده کات.

پیغه مبهر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) لهم فه رموده یه دل و کرده وه بیه که وه هینا چونکه ئه گه ر دل
باش بیت ئه وا کرده وه ش باش ده بیت وه دل خrap بیت کرده وه ش خrap
ده بیت، به مانایه کی تر خrapی کرده وه و تاوان به لگه یه له سه خrapی دل چونکه
ئه گه ر دل که باش و پاک بوا یه ئه وا کرده وه کانیش باش و چاک و پاک ده بون نه ک
تاوان و سه رپیچی، که واته که تو سه رپیچی فه رمانی خوای گهوره و پیغه مبهر
(عَلَيْهِ السَّلَامُ) ده که بیت به لگه یه له سه ئه وه که دل ت پاک و باش نیه بؤیه کرده وه کانت
باش نیه و تاوان و سه رپیچیه، وه کو له فه رموده یه کی تردا پیغه مبهر (عَلَيْهِ السَّلَامُ)
به راشکاوی ئاماژه بؤ ئه م راستیه ده کات و ده فه رمومیت: (أَلَا وَإِنَّ فِي الْجَسَدِ

مُضْعَةً إِذَا صَلَحَ صَلَحَ الْجَسْدُ كُلُّهُ، وَإِذَا فَسَدَ فَسَدَ الْجَسْدُ كُلُّهُ، أَلَا وَهِيَ الْقَلْبُ). [البخاري / الإيمان / ٥٢].

واته: ئاگادابن و بزانن پارچه گوشتىك لهناو لهشدا هه يه ئەگەر ئەو پارچە گوشته پاكو چاك بىت ئەوا هەموو لهش پاكو چاك دەبىت، وەئەگەر ئەو پارچە گوشته خراپ و پيس بىت ئەوا هەموو لهش خراپ و پيس دەبىت، ئەو پارچە گوشتهش بريتىيە له دل.

کەواته دلپاڭ ئەو كەسەيە كە كرده وەكانى بەگوئىرەي قورئان و سوننەت بىت نەك بەگوئىرەي هەواو ئارەزۇو نەفس و شەيتان بىت، بەگوئىرەي ئەم قسەيە بىت كى تاوانى ئەنجامداو سەرپىچى كرد بلىيەن ئايە دللت پاكە يان نا؟ ئەگەر ووتى دلەم پاكە دەبىت هىچى لەگەلدا نەووتىت و دەست خۆشى لىپكىت لەسەر دلە پاكەكەي !!!

ەروەها پىغەمبەر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) زیاتر ئەم گومانەي شەيتان پۈوچەل دەكاتەوە (فَأَنْجَدَهُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ) خىذىقە: سِعْدُ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) يَقُولُ: (ثُغَرَضُ الْفِتْنَةِ عَلَى الْفُلُوبِ كَالْحَصِيرِ عُودًا عُودًا، فَأَيُّ قَلْبٍ أُشْرِكَاهَا نُكِتَ فِيهِ نُكْتَةٌ سَوْدَاءُ، وَأَيُّ قَلْبٍ أَنْكَرَهَا نُكِتَ فِيهِ نُكْتَةٌ بَيْضَاءُ، حَتَّىٰ تَصِيرَ عَلَى قَلْبِيْنِ: عَلَى أَبْيَضَ مِثْلِ الصَّفَا فَلَا تَصُرُّهُ فِتْنَةٌ مَا ذَامَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ، وَالْأَخْرُ أَسْوَدُ مُرْبَادًا كَالْكُوزُ مُجَيْيَا، لَا يَعْرُفُ مَعْرُوفًا وَلَا يُنْكِرُ مُنْكَرًا، إِلَّا مَا أُشْرِبَ مِنْ هَوَاهُ). (رواه مسلم، وانظر حديث رقم: ٢٩٦٠ في صحيح الجامع الصغير)

واته: فيتنەو ئاشوب و تاوان روودەكەنە دلەكان و دەورى دلەكان دەدەن جار لەدواي جارو بەردهوام، جاھەر دلېيك وەرى بىگرىت و تاوان ئەنجام بىدات ئەوە خالىيکى پەشى تى دەكەۋىت، وەھەر دلېيك نەيکات و نكۆلى لى بکات خالىيکى سېپى

تىيەكەويىت تاواى لىدىيەت دلەكان دەبن بەدوو دل، دلىكى سېپى پاك و بىيگەرد كەھىچ ئاشوبو تاوانىك زىيانى پى ناگەيەنىت بەبەردەوامى زەوى ئاسمانىكان، وەدىكى ترى پەشى تارىك و ولېل و بۇرۇ لادەر لەدامەزراوى نەچاکە دەناسىيەت و نەبەرەھەلسى خراپە دەكەت مەگەر ئەوهى بەھەواو ئارەزۇوى خۆي ئەنجامى بىدات.

كەواتە ئەو كەسانەي بەردەوامن لەتاوان وەكى خۆدانەپۆشىنى ئافرەتان و نەپۆشىنى حىجاب و دەرخستنى جوانى خۆيان بۇ پىاوانى نامەحرەم ئەمانە بەھۆى بەردەواميان لەسەرتاوان دلىان تەواو پەش بۇوه، نازانن كامە چاکەيەو كامە خراپەي بۇيە زۆر بەلایانەوە ئاسايىيە كەتاوان دەكەن و خۆيان داناپۆشىن نەك لەدل پاكىيانەو بىتھەرە كەن و خۆيان داناپۆشىن نەك پۈچەل كەن و خالە كەواتە دەتەويىت دللت پاك و خاين و بىيگەرد بىت و ئەو خالە پەشانە بەزۇوتىرىن كات لەسەر دللت لەچىت و سېپى بىنەوە ئەوا فەرمانى خوا جى بەجى بکە حىجاب بېپۇشە خۇت داپۆشە، تاراسىتىيەكان وەكى خۆيان بېبىنېتى شەيتان لىت تىك نەدات و فىللت لى نەكەت چونكە ئەگەر مەبەستت تىيگەيىشتن بىت ئەوا پىيان و نەخشە و فىلەكانى شەيتان زۆر لوازە وەكى خواي گەورە

دەفرمۇويىت: ﴿إِنَّ كَيْدَ أَشَيْطَنَ كَانَ ضَعِيفًا﴾ (النساء: ٧٦).

دوازدهم:

لَهُوَانِهِيَهِ بَلِيَّيْتِ بُوْ لَهَسَهِ رَمَانِيْ قُورُسِ دَهَكَهِنِ خَوَايِ گَهُورَهِ زَورَهِ رَهَ حَمَهِ وَ إِنِ شَاء
اللَّهُ لِيَمَانِ خَوَشِ دَهَبِيَّتِ !!

لَهُوَلَامِدَا دَهَلِيَّيْنِ: بَهَلَىْ رَاسِتِهِ خَوَايِ گَهُورَهِ زَورَهِ رَهَ حَمَهِ وَ بَهَزَهِيَّو
لِيَخْوَشِبُووهِ بَهَلَامِ لَهَهِمَانِ كَاتِدَا خَوَايِ گَهُورَهِ سَزَايِ سَهَخَتِ ((شَدِيدِ العَقَابِ)) وَه
وَ لَيَّرِسِيَّنِهِوهِيَ خَيْرِيَّهِو (سَرِيعِ الْحِسَابِ) وَ سِيفَهِتِيْ تَوَوَّرَهِ بَوَونَيِّهِيَّهِو
لَهَچَهَنَدَهِهَا شَوَيْنَدَا هَهَرَشَهِيْ سَهَخَتِ لَهُوْ كَهَسَانِهِ دَهَكَاتِ كَهِ سَهَرِيَّچِي
فَهِرَمَانِهِ كَانِيْ دَهَكَهِنِ، لَهِيَهِكِ ئَايِهِتِدَا خَوَايِ گَهُورَهِ دَهَفِهِ رَمَوَوِيَّتِ: ﴿ ﴿ ﴿ ﴿
عِبَادِيَ أَتَيْ أَنَا الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿ ﴿ ﴿ ﴿ وَأَنَّ عَذَابِيْ هُوَ الْعَذَابُ الْأَلِيمُ ﴿ ﴿ ﴿ ﴿
(الْحَجَرُ: ٤٩ - ٥٠).

وَاتَّهُ: ئَهِيْ مُحَمَّدُ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هَهَوَالِ بَهَبَنَدَهِ كَانِ بَدَهِ كَهِمَنِ بَهَرَاسِتِيْ لِيَخْوَشِبُو
بَهَبَزَهِيَّمِ وَهَهَرَاسِتِيْ سَزَايِ منِ سَزَايِهِيَّ كَيِ زَورَهِ بَهَنِيَّشِ وَ ئَازَارَهِ .
كَهَوَاتِهِ ئَهِوْ خَوَايِيَّ كَهَبَهَرَهِ حَمَوْ بَهَزَهِيَّهِ هَهَرَئِهِ وَ خَوَايِيَّهِيَّشِهِ كَهَتَوَرَهِ دَهَبِيَّتِ وَ
سَزَاتِ دَهَدَاتِ وَ سَزَاكِهِيَّشِيِّ زَورَهِ بَهَنِيَّشِ وَ ئَازَارَهِ بَهَلَامِ خَوَايِ گَهُورَهِ رَهَ حَمَوْ سَوْزِي
بَوْ ئَهِوْ كَهَسَانِهِيَّهِ كَهَهَرَهِ حَمَوْ بَهَخَوَيَّانِ دَهَكَهِنِ وَ دَهَگَهِرِيَّهِو بَوْلَايِ خَوَانِهِ
بَهَرَدَهِوَامِ بَنِ لَهَسَهِرَتَاوَانِ وَ بَلِيَّنِ خَوَا بَهَهَرَهِ حَمَهِ وَ لَيَمَانِ خَوَشِ دَهَبِيَّتِ ، ئَايِهِ
دَهَكَرِيَّتِ تَوَهِ لَهَخَوَيَّنَدَنَگَاوِ زَانَکَوِ هِيَچِ نَهَخَوَيَّنِيَّتِ وَ خَوَتِ ئَامَادَهِ نَهَكَهِيَّتِ وَ بَلِيَّيَّتِ
خَوَا گَهُورَهِيَّهِ وَ دَهَرَدَهِچِيَّنِ وَ نَاجِيَّ دَهَبِيَّنِ ، ئَهَمَهِ فَيَلِّ كَرَدَنَهِ لَهَخَوَتِ وَ دَهَبِيَّتِ
بَخَوَيَّنِيَّتِ پَاشَانِ بَلِيَّيَّتِ خَوَا گَهُورَهِيَّهِو دَهَرَدَهِچِيَّنِ .

شاعیر دهليت :

ترجموا النجاة ولم تسلك مسالكها

إنَّ السُّفِينَةِ لَا تَجْرِي عَلَى الْيَبْسِ

واته: بهئوميٰدی پزگار بعونیٰت و پیگای پزگار بعونت نه گرتوقه بهر، به راستی
که شتی له سه روشکانی ناپوات .

ئوميٰد بعون به خوا شتیکی زقر باشه به لام به کردارو خو ئاماده کردن و هو له
به رام به ريشدا ده بیت مرؤفه چهندیک بهئوميٰدی په حمهٰتی خواو به هه شته
ئه و هنده يش له خوا بترسیت و ترسی دوزه خی هه بیت، چونکه ئوميٰدو ترس
((الرجاء والخوف)) ده بیت هاو سه نگ بنو يه کسان بن و هک دووبالی بالندهن، چون
بالنده ناتوانیت به يهك بال بفریت و ده که ویته خواره وه، مرؤفه به بی هاو سه نگی
(ترس و ئوميٰد) باوه پی ته واو نیه و ده که ویته ناو دوزه خ ئه گه ر دهست به رداری
يه کيکيان بیت چونکه ئه گه ر که سیک ئوميٰدی به په حمی خوا نه بیت ئه وا واز
له دونیا ده هینیٰت و خوی يه کلا ده کاته وه بوق په رستنی خوا له ترسی خوا دا
که ئه مهش له شه رعدا دروست نیهه مرؤفه بچیته خه لوهه له زیان دا بپیت، و هئه گه ر
که سیک ترسی خوای له دلدا نه بیت ئه وا هه مهو تاوانیک ئه نجام ده دات و له همیج
ناگه پیته وه به ئوميٰدیشه له پیش هه مهو که سیک بچیته به هه شته وه که ئه مهش له
شه رعدا ته واو نیه به لکو ده بیت مرؤفه چاکه بکات و به ئوميٰدی به هه شت بیت و
خوی بپاریزیت له خراپه و ترسی خوای گه ورهی هه بیت و له سزای خوا دوزه خ
بترسیت، هه روهه کو پیغه مبهه (عَلَيْهِ السَّلَامُ) خواناسترین و خواپه رستترين مرؤفه بعوه

لله سه رپوو زهوي ئينجا لهخوا دهترساو ده يفه رموو: ((اللهم إني أسألك الجنة
وأعوذ بك من النار)) (صحيح سنن أبي داود: ٣٧٧/٣).

وأته: نئى پەرەردگار داواي بەھەشتت لىيىدەكەم و بەئۇمىيىدى چۈونە بەھەشتەم
وەپەنات پى دەگرم لەدۆزەخ و دەترىسم لەچۈونە دۆزەخ.

هه ربويه خواي گه وره ده فه رمومويت: ﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ،

وَمَن يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًا يَرَهُ ۝ (الزلزلة: ۷ - ۸).

واته: هر که سیک به نهاده کیشی گه ردیک خیرو چاکه بکات نهوا له پرتوی
 قیامه تدا ده بیینیت وه و هر که سیکیش به نهاده کیشی گه ردیک شه پو خراپه
 بکات نهوه ده بیینیت وه، هروه ها پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسیلہ) ده رمومیت: (والله لَوْ
 تَعْلَمُونَ مَا أَعْلَمُ لَصَحِّحْتُمْ قَلِيلًا وَلَبَكْتُمْ كَثِيرًا) (انظر حديث رقم: ٢٤٤٩ في صحيح
 الجامع الصغير).

و اتاه: ئەوهى من دەيزانم دەربارەي سەختى پۇزى قىامەت ئەگەر ئىيۇھ بىتازىنیا يە ئەوا كەم پىدە كەنین و زور دەگرىيان، كەواتە ئەگەر خواي گەورە تەنها لىخۇشبوو لىبۇوردە بەپەھم و بەزەيى بوايىه و تورپ نەبوايىه و سزاي نەبوايىه بۆ تاوانباران و سەرپىچى كاران ئىتىر بۆچى دۆزەخى دروست دەكىردو پېغەمبەرانى دەناردو كتىبى دەنارده خوارەوە؟ بۆچى خواي گەورە ئەوهندە وەسفى دۆزەخى دەكىردو سىزاكانى بىق ئىئمە بىاس دەكىد؟

که واته ده بیت مرؤف چاکه کار بیت و فه رمانه کانی خوای گه وره جیبه جی بکات
پاشان به نویی ره حمه تی خوای گه وره بیت نهک له سه ر تاوان به رده وام بیت و

بلیت خوای گهوره به‌ره حم و به‌زهییه و لیمان خوش ده‌بیت، جا ئه‌گهه‌ر خوای گهوره چاکه کارو خراپه کار پیکه وه بخاته به‌هه‌شته وه ئیتر مانای جی به‌جی کردنی فه‌رمانی خوا چییه؟! نه خیّر هه‌رگیز چاکه کارو خراپه کار، بالاپوش و دانه‌پوشراو، نویز خوین و نویزنه‌که‌ر... هتد، لته‌رازووی خوای گهوره‌دا یه‌کسان نین خوای گهوره ده‌فه‌رمویت: ﴿۲۵﴾ أَفَجَعَلُ الْمُسَيْمِينَ كَالْجُرْمِينَ مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ

﴿۲۶﴾ (القلم: ۳۵ - ۳۶)

واته: ئایه موسلمانان وه‌کو تاوانباران ته‌ماشا ده‌که‌ین و پاداشت ده‌ده‌ینه وه نه خیّر وانیه ئه‌مه چی حوكمو بپیاریکه ئیوه ده‌یده‌ن چون بپیادان واده‌بیت؟!! هه‌هورها ده‌فه‌رمویت خوای گهوره: ﴿۲۷﴾ أَمْ نَجْعَلُ الَّذِينَ أَمْسَنُوا وَعَكِلُوا الْصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ أَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَارِ (ص: ۲۸).

واته: ئیوه واده‌زانن که‌ئیمه باوه‌رداران وه‌ک خراپه کاران و ئاشووب گیپان له‌سهر زه‌وی ته‌ماشا ده‌که‌ین، یاخود خراپه‌رسستان و خوپاریزان له‌تاوان وه‌کو خراپه کاران ته‌ماشا ده‌که‌ین و پاداشت ده‌ده‌ینه وه؟!

بیکومان نه خیّر وانیه جاتوش پیگای پزگاری و سه‌رفرازی دویاو قیامه‌ت بگره به‌رو پوشانکی حیشمه‌ت و حورمه‌ت له‌به‌ر بکه و به‌ئومیّدی په‌حمه‌تی خوای گهوره به نه‌ک له‌سهر تاوان به‌رده‌وام بیت و به‌ئومیّدی په‌حه و سوزبیت و خوت بخه‌له‌تیّنی. خوای گهوره په‌حه له‌هه‌موو لایه‌کمان بکات و هیدایه‌تمان برات.

سیانزه یه‌م:

لهوانه‌یه بلىيت من چهنده‌ها ساله خوم دانه پوشيوه و توشی تاوانیکی يه‌کجار
زور بoom و خه‌لکیکی زوریش به هوی منه‌وه تووشی تاوان بونه تازه خوای گهوره
لیم خوش نابیت بويه حیجاب ناپوشم؟!

له‌وَلَامْ دَهْلَيْنِ: هرکه‌سیک توبه بکات و بگه‌ریته‌وه بولای خوای گهوره نهوا
خوای گهوره لیتی خوش ده‌بیت ئه‌گه‌ر شه‌ریکیشی بوق خوا دانابیت، ئه‌گه‌ر کوفری
به خوای گهوره کرد بیت (پهنا به خوای گهوره) ئیتر چون له‌تو خوش نابیت
که بگه‌ریته‌وه بولای، خوای گهوره ده‌فه‌رموویت: ﴿ قُلْ يَعْبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا
عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَعْفُرُ الْذُنُوبَ جَيْعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ
الرَّحِيمُ﴾ (الزمر: ۵۳).

واهه: ئهی محمد ﷺ به و به‌ندانه م بلى که زیاده‌ره‌ویان کردووه و ئیسراویان
کردووه له تاوان کردندا با نا ئومید نه‌بن له‌ره‌حمه‌تی خوا چونکه به‌راستی خوای
گهوره له‌هه‌موو تاوانه‌کان خوش ده‌بیت و به‌راستی خوای گهوره لیخوشبوو
به‌به‌زهییه، نهک هر خوای گهوره له و که‌سانه خوش ده‌بیت که‌ته‌ویه ده‌که‌ن
ده‌گه‌ریته‌وه بولای خوای گهوره به‌لکو هرکه‌سیک به‌ته‌واوه‌تی و به‌راستی ته‌ویه
بکات ئهوا خوای گهوره خراپه‌کانی بوق ده‌گه‌ریت به چاکه له‌ته‌رازووی
کرده‌وه‌کانیدا وکو ده‌فه‌رموویت: ﴿ إِلَّا مَنْ تَابَ وَأَمَّنَ وَعَمِلَ عَكْمَلًا صَنِلْحًا
فَأُولَئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سِتَّاتِهِمْ حَسَنَتِ ﴾ (الفرقان: ۷۰).

واته : هر که سیک ته و به بکات و باوه ر بینیت و کرده وهی چاک ئه نجام برات ئه وانه خوای گه وره کرده وه خراپه کانیان بوق ده گورپیت به چاکه .

وه پیغه مبه ر (عَلَيْهِ السَّلَامُ وَسَلَّمَ) ده فه رمویت : (الْتَّائِبُ مِنَ الذَّنْبِ كَمَنْ لَا ذَنْبَ لَهُ) (انظر حدیث رقم : ۳۰۰۸ فی صحيح الجامع الصغیر).

واته : ئه و که سهی که ته و به ده کات و هکو ئه و که سه و ایه که هیچ تاوانیکی نه بیت . و ه پیغه مبه ر (عَلَيْهِ السَّلَامُ وَسَلَّمَ) به سه رهاتی ئه و پیاوه مان بوق ده گیرپیت وه که سه ده که سی بنه اه کوشتووه به لام که ته و به ده کات خوای گه وره لیی خوش ده بیت ، جا خوتاوانی تو و هکو تاوانی ئه م که سه نیه و نزد لام تاوانه که متره به لکو هر قیاس ناکریت جا په له بکه به ره و لیخوش بونی خوای گه وره و ته و به بکه و رووبکه ره خوای گه وره و خوت دا پوش و حیجاب بپوش و دلنيابه خوای گه وره لیت خوش ده بیت إن شاء الله .

ئه مه ههندیک بولو له گومان و بیانوی ئه و خوشکانهی که تا نیستا به رده و امن له سه رپیچی کردنی خوای گه وره و پیغه مبه ره کهی و پوشانی شه رعی ناپوشن و خویان دان اپوشن و جوانی خویان بوق پیاواني نا مه حرهم ده رده خهن ، که به به لگهی قورئان و سوننه تو عهقل و ه لامیانم دایه وه و گومانه کانیانم هه لوه شانه وه ، که ئه گه رله داهاتو ویش هه گومانیکی تری ببیستین ان شاو الله و ه لامی ده دهینه وه به ئومیدی ئه وهی که سانیکی دل زیندو و هوشمه ند سودی لی ببینن و ببیته ههی گه رانه وهیان بوق لای خوای گه وره تا ان شاو الله له دونیا و قیامه ت

بەختەوەرو ئاسودەبن و پىش ئەوەی كە پەشىمان بىنەوە لە رۆزىك كە پەشىمانى سود بە كەس ناگەيەنلىت و دادى كەس نادات. داواكارم لە خواي گەورە كە ئەم كارەو ھەموو كارەچاڭ كەنلى ترمان لىيەربىگىت و تەنها لەبەر رەزامەندى ئەو بىت ان شاء الله .

وصلى الله وسلم على نبينا محمد وعلى آله وصحبه أجمعين، والحمد لله الذي بنعمته تتم الصالحات.